

Уругвайски кръг от Многостранните търговски преговори (1986 - 1994) - приложение 1 - приложение 1А - Споразумение за процедурите по лицензиране на вноса (СТО - ГАТТ 1994)

СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА ПРОЦЕДУРИТЕ ПО ЛИЦЕНЗИРАНЕ НА ВНОСА

Страните членки,

Като имат, отношение към многостранните търговски преговори;

Като желаят, да способстват за постигане на целите на ГАТТ (1994);

Като имат предвид, специфичните потребности на търговията, развитието и финансите на развиващите се страни членки ;

Като признават, полезността на автоматичното лицензиране на вноса за определени цели и че подобно лицензиране не би следвало да бъде използвано за ограничаване на търговията;

Като признават, че лицензирането на вноса може да се използва за прилагане на мерки като тези, приети въз основа на съответните разпоредби на ГАТТ (1994);

Като признават, разпоредбите на ГАТТ (1994) така, както се прилагат по отношение на процедурите по лицензиране на вноса;

Като желаят, да гарантират, че процедурите по лицензиране на вноса няма да се използват по начин, противоречащ на принципите и задълженията по ГАТТ (1994);

Като признават, че международната търговия може да бъде затруднена от неподходящата употреба на процедурите по лицензиране на вноса;

Убедени, че режимите за лицензиране на вноса, по-специално неавтоматичното лицензиране на вноса, би следвало да се прилагат по прозрачен и предвидим начин;

Като признават, че процедурите за неавтоматичното лицензиране не трябва да

бъдат по-обременени административно, отколкото е абсолютно необходимо за администриране на съответната мярка;

Като желаят, да опростят и да внесат прозрачност в административните процедури и практики, използвани в международната търговия, и да осигурят честно и равноправно прилагане и администриране на тези процедури и практики;

Като желаят, да осигурят механизъм за консултации и бързото, ефективно и равнопоставено решаване на споровете, които биха могли да възникнат в рамките на това споразумение;

се споразумяват, както следва:

Член 1

Общи разпоредби

1. За целите на това споразумение лицензирането на вноса се определя като административни процедури¹, използвани за прилагането на режими за лицензиране на вноса, изискващи представянето на заявление или други документи (различни от тези, които се изискват за митнически цели) до съответния административен орган като предварително условие за внос на митническата територия на страната членка вносител.

2. Като се имат предвид целите на икономическото развитие и финансовите и търговските потребности на развиващите се страни членки, страните членки трябва да гарантират, че административните процедури, използвани за прилагането на режими за лицензиране на вноса, са в съответствие с разпоредбите на ГАТТ (1994), включително неговите приложения и протоколи, така както се тълкуват от това споразумение, с оглед предотвратяване нарушаването на търговията, които могат да възникнат поради неправилно прилагане на тези процедури².

3. Правилата, свързани с процедурите по лицензиране на вноса, следва да бъдат неутрални при прилагането им и се администрират по справедлив и равнопоставен начин.

---

¹ Такива процедури, наричани „лицензиране”, както и други подобни административни процедури.

² Нищо в това споразумение не трябва да се тълкува в смисъл, че основата, обхватът или продължителността на една мярка, прилагана при процедурите по лицензиране, се поставя под въпрос съгласно това споразумение.

4. а) Правилата и цялата информация относно процедурите за подаване на заявления, включително условията за допускане на лицата, фирмите и институциите да подават такива заявления, административния (административните) орган(и), към който (които) трябва да се обръщат, и списъкът със стоки, подлежащи на лицензиране, трябва да се публикуват в изданията, за които е нотифициран Комитетът по лицензиране на вноса, предвиден в чл. 4 (наричан в това споразумение "Комитет"), по такъв начин, че да се предостави възможност на правителствата³ и търговците да се запознаят с тях. Тези данни следва да се публикуват, когато е възможно практически, 21 дни преди датата на влизане в сила на изискванията, но в никакъв случай по-късно от датата на влизане в сила. Всяко изключение, отклонение от или промяна в правилата, засягащи процедурите по лицензиране или списъка на стоки, подлежащи на лицензиране на вноса, следва да се публикуват по същия начин и в същите като посочените по-горе срокове. Екземпляри от тези публикации трябва да се предоставят и на Секретариата.

б) На страни членки, които желаят да представят становището си писмено, следва да се дава възможност да обсъждат тези становища при поискване от тях. Засегнатата страна членка следва да има предвид тези забележки и резултатите от обсъждането.

5. Формулярите за заявления и където е приложимо, формулярите за подновяване на лиценза, следва да бъдат възможно най-опростени. В заявлението могат да бъдат поискани такива документи и информация, които се считат като абсолютно необходими за правилното функциониране на режима по лицензиране.

6. Процедурите по подаване на заявления за лиценз и където е приложимо, процедурите по подновяване на лиценза, следва да бъдат възможно най-опростени. На кандидатите следва да се определя разумен срок за представяне на заявления за издаване на лиценз. Там, където е определен краен срок, този период трябва да бъде поне 21 дни, с възможност за продължаване в случаите, когато през този период са получени непълни заявления. Във връзка със заявленията кандидатите е необходимо да се свързват само с един административен орган. Там, където е неизбежно установяването на контакт с повече от един административен орган, броят на тези органи следва да бъде ограничен до три.

7. Нито едно заявление не трябва да бъде отхвърляно поради незначителни грешки в документите, които не променят основните данни, съдържащи се в тях. Никаква санкция, по-голяма от необходимата за предупреждение, няма да се налага поради пропуск или грешка в документите или процедурите, които очевидно са били направени без умисъл за измама или не представляват

---

³ За целите на това споразумение понятието "правителства" включва компетентните власти на Европейските общности.

сериозна небрежност.

8. Няма да бъде отказван внос при наличие на лиценз поради незначителни разлики в стойност-та, количеството или теглото спрямо обозначените в лиценза, възникнали по време на транспортирането, товаренето на стоките, както и други незначителни разлики, съвместими с обичайната търговска практика.

9. Чуждата валута, необходима за заплащане на лицензирания внос, трябва да бъде достъпна за притежателите на лиценза на същата основа, както за вносителите на стоки, за които не се изисква лиценз за вноса.

10. По отношение на изключенията, засягащи безопасността, се прилагат разпоредбите на член XXI на ГАТТ (1994).

11. Разпоредбите на това споразумение не изискват от която и да било страна членка да разкрива поверителна информация, която би представлявала пречка за прилагането на законите или по друг начин би била в противоречие с обществения интерес или би накърнила законните търговски интереси на определени държавни или частни предприятия.

Член 2

Автоматично лицензиране на вноса⁴

1. Автоматичното лицензиране на вноса се определя като лицензиране на вноса, при което се предоставя одобрение на заявлението във всички случаи и което е в съответствие с изискванията съгласно алинея², буква а).

2. По отношение на процедурите по автоматично лицензиране на вноса се прилагат следните разпоредби⁵ в допълнение към тези по член 1, алинеи от 1 до 11 и алинея 1 на този член:

а) процедурите по автоматично лицензиране не трябва да се прилагат така, че

---

⁴ Процедури по лицензиране на вноса, изискващи гаранция и без ограничителен ефект върху вноса, се приемат като попадащи в обхвата на алинея 1 и алинея 2.

⁵ Развиваща се страна членка, различна от развиваща се страна членка, която е страна по Споразумението за процедурите по лицензиране на вноса, прието на 12 април 1979 г., която има специфични трудности по отношение на изискванията по буква „а” (i) и (ii), може при нотифициране на Комитета да отложи прилагането на разпоредбите на тези подточки с не повече от две години от датата на влизане в сила на Споразумението за СТО за такава страна членка.

да оказват ограничаващ ефект върху вноса, подлежащ на автоматично лицензиране. Приема се, че процедурите по автоматично лицензиране биха имали ограничаващ ефект върху търговията, освен ако, *inter alia*:

i) всяко лице, фирма или институция, които отговарят на законните изисквания на страната членка вносител за извършване на дейности по вноса, включващи стоки, подлежащи на автоматично лицензиране, имат равни права да искат и да получават лицензи по вноса;

ii) заявления за лицензиране могат да се подават всеки работен ден преди митническото освобождаване на стоките;

iii) заявления за лицензиране, представени в подходяща и пълна форма, се одобряват незабавно при получаването им, доколкото това е осъществимо административно, но в срок не повече от 10 работни дни;

б) страните членки признават, че автоматичното лицензиране на вноса може да е наложително, когато не съществуват други подходящи процедури. Срокът на автоматичното лицензиране на вноса може да бъде продължен, докато съществуват обстоятелствата, послужили като основание за неговото въвеждане и докато поставените административни цели не могат да бъдат постигнати по по-подходящ начин.

Член 3

Неавтоматично лицензиране на вноса

1. По отношение на процедурите по неавтоматично лицензиране на вноса се прилагат следните разпоредби в допълнение към тези по член 1, алинеи от 1 до 11. Процедурите по неавтоматично лицензиране на вноса се определят като лицензиране на вноса, което не отговаря на определението, съдържащо се в член 2, алинея 1.

2. Неавтоматичното лицензиране не трябва да има ограничаващ или нарушаващ търговията ефект върху вноса в допълнение към този, предизвикан от въвеждането на ограничението. Процедурите по неавтоматично лицензиране на вноса трябва да съответстват по обхват и продължителност на мярката, за чието прилагане се използват, и не трябва да са административно по-обременяващи от абсолютно необходимото за прилагане на мярката.

3. В случай на изисквания по лицензиране, предназначени за цели, различни от прилагането на количествени ограничения, страните членки следва да

публикуват достатъчно информация, за да знаят другите страни членки и търговци на каква основа се предоставят и/или разпределят лицензите.

4. В случаите, когато страна членка предоставя възможност на лица, фирми или институции да искат изключения или отклонения от изискванията за лицензиране, тя следва да съобщи това в информацията, публикувана в съответствие с член 1, алинея 4, посочвайки също така информация за това, как да се представи такова искане и в рамките на възможното при какви обстоятелства исканията ще бъдат приемани.

5. а) Страните членки следва да предоставят при поискване от всяка страна членка, заинтересована от търговията с въпросната стока, всякаква необходима информация относно:

- (i) налагането на ограниченията;
- (ii) лицензи по вноса, предоставени през близък минал период;
- (ii) разпределението на тези лицензи между страните доставчици;
- (iv) в случаите, когато това е осъществимо, статистика за вноса (напр. по стойност и/или по обем) по отношение на стоките, подлежащи на лицензиране на вноса. От развиващите се страни членки няма да се очаква да поемат допълнителни административни или финансови тежести по този повод;

б) страните членки които прилагат квоти посредством лицензиране, трябва да публикуват целия размер на квотите, които ще се прилагат по количество и/или стойност, началната и крайната дата на квотите и всяка свързана с тях промяна, в посочените по член 1, алинея 4 срокове по такъв начин, че да предоставят възможност на правителствата и търговците да се запознаят с тях;

в) в случай на квоти, разпределени между страните доставчици, страната членка, която прилага ограничението, незабавно следва да информира другите страни членки, имащи интерес да доставят съответната стока, относно текущото разпределение на дяловете, изразено по количество или стойност, между различните страни доставчици, и следва да публикува тази информация в посочените по член 1, алинея 4 срокове по такъв начин, че да осигури възможност на правителствата и търговците да се запознаят с нея;

г) когато ситуацията изисква началната дата на квотата да бъде изтеглена напред, информацията, посочена по член 1, алинея 4, следва да бъде

публикувана в посочените по член 1, алинея 4 срокове по такъв начин, че да се даде възможност на правителствата и търговците да се запознаят с нея;

д) всяко лице, фирма или институция, които отговарят на законовите и административните изисквания на страната членка вносител, трябва да имат равни права да кандидатстват за лицензиране и заявленията им да бъдат разгледани. Ако заявлението за лицензиране не е одобрено, причините за това следва да се съобщят на кандидата, при поискване от негова страна, като той трябва да има право на обжалване или преразглеждане в съответствие с вътрешното законодателство или процедури на страната членка вносител;

е) срокът за разглеждане на заявленията, освен при невъзможност поради причини извън контрола на страните членки не трябва да надхвърля 30 дни, ако заявленията се разглеждат в зависимост от получаването им, т.е. следва се редът на получаването им, и 60 дни, ако всички заявления се разглеждат едновременно. В последния случай трябва да се приема, че срокът за разглеждане на заявленията започва от деня след крайната дата на обявения срок за представяне на заявленията;

ж) периодът на валидност на лиценза следва да бъде с разумна продължителност и да не бъде толкова кратък, че да пречи на вноса. Периодът на валидност на лиценза не трябва да пречи на вноса от отдалечени източници, освен в специалните случаи, в които вносът е необходим поради непредвидени краткосрочни нужди;

з) при определянето на квоти страните членки не трябва да възпрепятстват осъществяването на вноса да бъде в съответствие с издадените лицензи и не трябва да пречат на пълното използване на квотите;

и) когато издават лицензи, страните членки следва да имат предвид, че е желателно издаването на лицензи да се отнася за икономически значими количества стоки;

й) при разпределянето на лицензите страните членки следва да отчитат осъществения преди това внос от кандидата. Във връзка с това трябва да се прецени дали издадените на кандидатите в миналото лицензи са били напълно оползотворени през един неотдавнашен представителен период. В случаи, в които лицензите не са били напълно оползотворени, страните членки следва да проучат причините за това и да имат предвид тези причини при разпределянето на новите лицензи. Трябва да се има предвид и осигуряването на разумно обоснованото разпределяне на лицензите за нови вносители, като се има предвид, че е желателно издаването на лицензи да се отнася за икономически значими количества стоки. Във връзка с това би трябвало да се обърне специално внимание на онези вносители, които внасят стоки,

произхождащи от развиващи се страни членки, и по-специално най-слабо развитите страни членки ;

к) в случай на квоти, прилагани чрез лицензи, които не са разпределени между страните доставчици, притежателите на лицензи⁶ трябва да са свободни да избират източниците за внос. В случай на квоти, разпределени между страни доставчици, в лиценза ясно трябва да се обозначи името на страната или страните;

л) при прилагане разпоредбите на член 1, алинея 8 могат да бъдат направени компенсиращи изменения при бъдещо разпределяне на лицензите в случаите, когато вносът надхвърля предишното ниво на лиценза.

Член 4

Институции

С настоящото се учредява Комитет по лицензиране на вноса, съставен от представители на всяка една от страните членки. Комитетът следва да избира свой председател и заместник-председател и да провежда срещи, когато е необходимо, за да даде на страните членки възможност да се консултират по всеки въпрос, свързан с изпълнението на това споразумение или постигането на неговите цели.

Член 5

Нотифициране

1. Страните членки които въвеждат процедури по лицензиране или промени в тези процедури, трябва да нотифицират за това Комитета в срок до 60 дни след публикацията.

2. Нотификациите относно институцията по процедурите по лицензиране на вноса следва да включват следната информация:

а) списък на стоките, предмет на процедури по лицензиране;

б) информационен център, във връзка с условията за предоставяне на лиценз;

---

⁶ Наричани понякога „притежатели на квота”.

в) административен (административни) орган(и), където да се подават заявленията;

г) дата и наименование на изданието, където са публикувани процедурите по лицензиране;

д) указание, дали процедурата по лицензиране е автоматична или неавтоматична, съгласно определенията, съдържащи се в член 2 и член 3;

е) в случай на автоматични процедури по лицензиране на вноса - посочване на тяхната административна цел;

ж) в случай на неавтоматични процедури по лицензиране на вноса - посочване на мярката, която се прилага чрез процедурата по лицензиране; и

з) очаквана продължителност на процедурата по лицензиране, ако тя може да бъде преценена с известна сигурност, а в противен случай - причината, поради която тази информация не може да бъде предоставена.

3. В нотификациите за промени в процедурите по лицензиране на вноса трябва да се посочват гореспоменатите елементи, ако са настъпили изменения в тях.

4. Страните членки следва да уведомяват Комитета за изданието (изданията), в което (които) предстои да бъде публикувана информацията, изисквана по член 1, алинея 4.

5. Всяка заинтересувана страна членка, която прецени, че друга страна членка не е нотифицирала Комитета за въвеждането или промяна на процедура по лицензиране в съответствие с разпоредбите на алинеи от 1 до 3, може да постави въпроса пред другата страна членка. Ако нотификацията не е направена непосредствено след това, тази страна членка може сама да нотифицира за процедурата по лицензиране или направените в нея изменения, включително цялата съответна налична информация.

Член 6

Консултации и уреждане на спорове

Консултациите и решаването на споровете по отношение на какъвто и да било въпрос, засягащ действието на това споразумение, следва да се

провеждат съгласно разпоредбите на член XXII и член XXIII на ГАТТ (1994), както са разработени и прилагани в Договореността относно правилата и процедурите за уреждане на спорове.

Член 7

Преглед

1. Комитетът трябва да прави преглед при необходимост, но поне веднъж на всеки две години, на прилагането и действието на това споразумение, като има предвид неговите цели и съдържащите се в него права и задължения.

2. Като основа за прегледа, провеждан от Комитета, Секретариатът трябва да подготви фактологичен доклад въз основа на информацията, предоставена съгласно разпоредбите на член 5, отговорите на годишния въпросник относно процедурите по лицензиране на вноса⁷ и всяка друга надеждна информация, с която разполага. Този доклад следва да представя резюме на гореспоменатата информация, посочвайки в частност всякакви промени или нови събития, настъпили по време на разглеждания период, и всяка друга информация, договорена от Комитета.

3. Страните членки се задължават да попълват годишния въпросник по процедурите за лицензиране на вноса незабавно и изчерпателно.

4. Комитетът следва да информира Съвета по търговията със стоки относно промените, настъпили през периода, за който се отнася прегледът.

Член 8

Заключителни разпоредби

Резерви

1. Някоя от разпоредбите на това споразумение не може да бъде приемана с резерви без съгласието на останалите страни членки .

Вътрешно законодателство

---

⁷ Първоначално разпространен като документ на ГАТТ (1947) - L/3515 от 23 март 1971 г.

2. а) Всяка страна членка следва да осигурява не по-късно от датата на влизане в сила на Споразумението за СТО за нея съответствието на нейните закони, нормативни разпоредби и административни процедури с разпоредбите на настоящото споразумение.

б) Всяка страна членка следва да информира Комитета относно промени в нейните закони и нормативни разпоредби, отнасящи се до настоящото споразумение, и в прилагането на тези закони и нормативни разпоредби.